

Ο Άνρ Μουνιέ, ο δημιουργός του κ. Ζοζέφ Πρντόμ

έποχης του. Με τό έργο του καλλιτέχνη αυτού, ξαναζωντανεύει μία ολόκληρη περίοδος της ιστορίας όχι μοναχά της Γαλλίας, αλλά και ολόκληρου του κόσμου. Ωστόσο, ο Μουνιέ έμεινε αθάνατος πρό πάντος, επειδή δημιούργησε, με αλλεπάλληλα θεατρικά έργα, τον τύπο του κ. Ζοζέφ Πρντόμ, μία μεγαλειώδη προσωπικότητα της... ανθρώπινης ανθρωπιάς. Ο κ. Πρντόμ είναι ο τύπος του πολυλογά, του έπιπολαίου και του άνηθου ανθρώπου, ο οποίος θέλει να έχη γνώμη για όλα τα ζητήματα και ο οποίος λέει του κόσμου τις βλακείες με στόμφο και μεγαλοπρέπεια!

Ορισμένες τέτοιες φράσεις του κ. Πρντόμ έμειναν παροιμιώδεις. Σας προσφέρουμε ως... αναμνηστικό μερικές από αυτές, για να θαυμάσετε και σεις... βέβαιος τών έννοιών του κωμικού αυτού τύπου:

«Όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι... έκτός τών διαφορών που μπορούν να υπάρχουν μεταξύ τους!»

«Η άκνηρία, είναι ή ωραιότερη απ' άλλες τίς... κινήσεις!»

«Όταν κανείς δεν έχει να πληρώση το νοίκι του, πρέπει να έχη δικό του σπίτι!»

«Αν ο Ναπολέων έμενε ύπολογαγός του πυροβολικού και δεν ζητούσε να γίνει αυτοκράτωρ, σφαλώς... θα κρατούσε ακόμα το θρόνο!»

Το κορυφαίο έμωας της ανθρωπιάς του κ. Πρντόμ, είναι το έξης ξεκαρδιαστικό περιστόλι:

Σ' ένα έργο του, ο Μουνιέ βάζει τών ήρωά του να γνωριστή μ' ένα «Έλληνα. Ο Πρντόμ έκδηλώνει την κατάπληξή του, όταν πληροφορείται την ένδικότητα του συνομιλητού του. Μένει λίγο σκεπτικός και ύστερα αναφώνει θριαμβευτικά:

—Α! τό βροχά! Θά έισθε, αναμφιδóλως... σύγχρονος «Έλληνας, δεν είναι έτσι;

Θά σας κάνουμε άλλην φορά πλατύτερα λόγo για τόν σπουδαστικό αυτό τύπο. Όσο για σήμερα, θά σας εξιστορήσουμε μία παράξενη συζυγική περιπέτεια του Άνρ Μουνιέ, του δημιουργού του κ. Πρντόμ.

Στά 1833, ο Άνρ Μουνιέ, ήλικίας τότε τριάντα περίπου χρόνων, πήγε στις Βρυξέλλες μ' ένα θάσo, για να δώσει μερικές παραστάσεις. Στη Βελγική πρωτεύουσα γνώριστκε με την Καρολίνα Λενσέλ, μία νεάρά και χαριτωμένη θεατρινούλα, ή οποία είχε να παρουσιάσει τό έξής... πρωτότυπο: ήταν ένάρητη σέ βαθμό... σκανδαλώδη για μία ήθοποιό.

Ο Άνρ Μουνιέ, από την πρώτη στιγμή που είδε την Καρολίνα, ένιωσσε γι' αυτήν ολογερό έρωτα. Και... κακομαθημένος από τις καλοπρωαίρες και συγκαταβατικές γκριζέτες του Καρτιέ Λατέν, φαντάστηκε ότι θά έφτανε να κάνει τό μάτι της Καρολίνας,

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

Η ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΣΥΖΥΓΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΑΝΡΥ ΜΟΝΝΙΕ

Ένας ρωμαντικός που καταπιάστηκε με όλα τα είδη της τέχνης. Ο Άνρ Μουνιέ και ο αθάνατος τύπος του Πρντόμ. Η γνωριμία του Μουνιέ με την Καρολίνα Λενσέλ. Ένας κεραυνόεσλος έρωας. Μία καλλιτέχνης σκανδαλώδης ήθικη. Τα δάσανα του έρωτευμένου Μουνιέ. Ο γάμος του. Τριανταπέντε χρόνων χωρισμός. Ο χειμωνιάτικος ήλιος κτλ. κτλ.

Ο Άνρ Μουνιέ θεωρείται ένας από τους κυριώτερους εκπροσώπους της ρωμαντικής σχολής. Θεατρικός συγγραφέας, ζωγράφος, ήθοποιος, γελοιογράφος, χαράκτης, ακουαρελίστας, μ' όποιο είδος της τέχνης και αν καταπιάστηκε, του έδωσε τη σφραγίδα του ρωμαντικού πνεύματος της

για νά πέση εκείνη άμέσως στην άγκαλιά του!

Μά, όπως είπαμε και παραπάνω, ή Λενσέλ ήταν σεμνό και φρόνιμο κορίτσι, και φοβότανε τους ολεθρίους νέους της εποχής της.

«Όλλοι μού είπαν τότε, έγραφε ή Καρολίνα ύστερ' από είκοσι χρόνια, και άφού έγινε γυναίκα του Μουνιέ, σ' ένα οικογενειακό φίλο, ότι ο Άνρ ήταν έρωτευμένος μαζί μου. Έγώ όμως δεν τους πίστευα—και φυλαγομύον από τούς Παρισινούς καλλιτέχνες. Η δυό μεγαλειότερες αδελφές μου είχαν άποκατασταθή καλά κι ήθελα και έγώ να εμφανισθώ στο βωμό του ύμεναιού με μέτωπο άκηλίδωτο...»

Η έπιμονή της Καρολίνας να θέλη να διατηρήση άγνή τη συνείδησή της, άρχισε να έννευρίζει τόν Άνρ Μουνιέ, ο οποίος, ένα πρωί, άνακοίνωσε στην Καρολίνα ότι είχε λάθει την άπόφασί να γυρίση στο Παρίσι.

—Στό καλό και να μάς γράφης! του άποκρίθηκε άπαθέστατα ή Λενσέλ.

Ο Μουνιέ έμεινε άναυδος, βλέποντας πώς δεν είχε πιάσει ούτε αυτό τό κόλπο. Φαντάστηκε ότι ή Καρολίνα, μόλις θά μάθαινε ότι έφευγε ο φίλος της, θά έπεφτε άμέσως στην άγκαλιά του, για να τόν κρατήσει κοντά της. Μά ή έλθση περί άναχωρήσώς του, άφησε τελείως άδιάφορη την άσυκίνητη Καρολίνα. Και ο Μουνιέ, καταλαβαίνοντας ότι δεν ύπηρεχε άλλος τρόπος για να κάνει δική του την Καρολίνα, άποφάσισε στην άπελπισία του να την... στεφαναωθεί. Και την ζήτησε έπισήμως σέ γάμο από τη μητέρα της.

Όστόσο, τά μαρτύρια του έρωτευμένου καλλιτέχνη δεν τελείωσαν άκόμα. Η μητέρα της Καρολίνας δεν άρνήθηκε, κατ' άρχήν, να κάνει τόν Μουνιέ γαμπρό. Με τη διαφορά ότι τόν είδοποισε ότι οι άρραβώνες θα διακοκούσανε τουλάχιστον ένα χρόνο, για να δοθή, στο διάστημα αυτό, ή εύκαιρία στους μελλονόμευους να μελετήσουν ο ένας τόν χαρακτήρα του άλλου και να βεβαιωθούν ότι μπορούν να ζήσουν μαζί ευτυχισμένοι...

Ο Άνρ άναγκάστηκε να δεχτή κι' αυτόν τόν θαρόδρο. Έπειδή, όμως, ήταν υποχρεωμένος, με τό συμβόλαιο που υπέγραψε με τό θιασάργη του, να κάνει ώσιμμένες περιόδους, έγκάτελειψε ύστερ' από λίγο καιρό τις Βρυξέλλες και τη μνηστή του, με την καρδιά σπαρταμένη από τόν πόνο...

Νά μή σάς τά πολυλογούμε, ύστερ' από ένα χρόνο άκριδός ο Μουνιέ ξαναπήγαγε στη Βελγική πρωτεύουσα, για να κάνει τούς γάμους του με την Καρολίνα, με την όποία βρισκότανε σέ τακτική αλληλογραφία κατά τό διάστημα της άπουσίας του... Στάς 22 Μαΐου 1834, ο Άνρ μπόρεσε έπί τέλους να σφίξη στην άγκαλιά του την Καρολίνα—ως νόμιμη πεία σύζυγo του!

Ένας γάμος, ο οποίος άρχισε με ώιωνούς τόσο αίσιους, θά έπρεπε να διατηρηθή πολλά, πάρα πολλά χρόνια, κάτω από ένα άνέφελο ούρανό έρωτικής εύτυχίας. Μά τό ειδύλλιο του Άνρ και της Καρολίνας είχε, και πολύ σύντομα μάλιστα, τό τέλος που έχουν συνήθως όλα τά ειδύλλια μεταξύ τών καλλιτεχνών.

Ένα μόλις χρόνο ύστερ' από τούς γάμους του με τη Λενσέλ, ο άστατος και άφίλοκος Μουνιέ—τύπος πραγματικού μποέμ—άρχισε να μετασφίγει τό ύμεναιό και να νοσταλγεί την έλευθερία του. Η Καρολίνα έπαψε να είναι γι' αυτόν ή χαριστιότη μνηστή του, για να μεταβληθή, απλούστατα, σέ μία σύζυγο... Η άλήθεια τώρα είναι ότι ο Άνρ έξακολουθούσε ν' αγαπά τη γυναίκα του για τά σπάνια ψυχικά προσόντα της. Δεν τού έκανε όμως την παραμικρή πεία έντύπιστο ως... γυναίκα!

Έξ άλλου, και ή ίδια ή Καρολίνα δεν άργησε να καταλάβη ότι δεν έκανε καλά να έμπιστευθώ ολόκληρη τη ζωή της στά χέρια ενός άδιόρθωτου μποέμ, ενός ανθρώπου δη-

Η Καρολίνα Λενσέλ, σύζυγος του Άνρ Μουνιέ

(Σκίτσo του Μουνιέ)

Ο Άνρ Μουνιέ, θέλοντας να δείξη πώ παραστατικά πόσο άνηθος ήταν ο κ. Ζοζέφ Πρντόμ, σχεδίασε αυτή τη φανταστική όπογραφή του, με τις άτελειωτες και περιελισσόμενες τζέφρες!...

λαδή που φρόντιζε τόσο λίγο για το σπίτι του και για τις υποχρεώσεις του ως συζύγου.

Κι' έτσι, το ανδρόγυνον, όταν άντελφηθη ότι έφτασε η μοιραία και άναποφευκτική ώρα που θα σήμαινε την έναρξη των συζυγικών... έχθροπραξιών, αποφάσισε να χωρίσει έφ' όσον ήταν ακόμα καιρός, άγαπημένο δηλαδή και μονιασμένο. Νά έξηγουέμεθα: ο Μονιέ και η Καρολίνα δέν πήρανε διαζύγιο. Άπλούστατα, τράβηξαν ο καθένας προς αντίθετη διεύθυνση, γιά να δουλεύουν χωριστά. Θά έργαζόντουσαν σέ διαφορετικούς θιάσους... Μά δέν θα έπαυαν να είναι παντρεμένοι, να έχουν άλληλογραφία και να περιμένουν την κατάλληλη ευκαιρία γιά να ξανασμίξουν!

Μονάχα δυο καλλιτέχναι θα μπορούσαν να φαντασθούν και να έκτελέσουν την πρωτότυπη αυτή συζυγική συμφωνία!...

Και ο Μονιέ και η Λενσέλ χωρίστηκαν φιλικώτατα... Ξέρετε πόσο καιρό βάσταξε ο χωρισμός τους;

Τριάντα πέντε όλόκληρα χρόνια! Τριάντα πέντε όλόκληρα χρόνια—από τα 1835 ως τα 1870—οι δυο συζυγοί δέν ιδιώθηκαν ούτε μία φορά, χωρίς όμως, να διστάσει αυτό, να πάρουν να έχουνε τακτική και τρυφερή άλληλογραφία!... Ο Μονιέ είχε παρατήσει στο μεταξύ το επάγγελμά του ήθοποιου, γιά να καταγγίη άποκλειστικά μέ τη γελιογραφία και μέ τη θεατρική λογοτεχνία. Μά η Καρολίνα Λενσέλ, εξακολουθούσε να περιφέρεται μέ διαφόρους θιάσους από πόλη σέ πόλη της Γαλλίας και σέ διάφορα κράτη της Ερώρπης, χωρίς να μπορεί ούτε μία φορά να συναντηθί μέ το σύζυγό της!...

Φαντασώσατε ποτέ σας πού παράξενη συζυγική περιπέτεια;

Μά ο Άντρέ Μονιέ είχε τοακιστή από τα χρόνια και από την μπωμική ζωή που έκανε. Και μία μέρα, στά 1870, γέρος πια, μέ το ένα πόδι στόν τάφο, νοσταλγίση της συντροφιά της Καρολίνας, της γυναικάς που την είχε άγαπήσει άλλοτε τόσο πολύ—της γυναικάς του, επί τέλους! Και της έστειλε στήν Τουλών, όπου βρισκόταν τότε η Καρολίνα, ένα παραχαρτικό γράμμα. Στήν επιστολή αυτή της έγραψε μεταξύ άλλων:

«Είμαι πολύ διανοημένος... Άν θα μπορούσες να μ' έβλεπες, θα μέ λιτσάσουν... Έσένα μονάχα συλλογίζομαι τώρα... και ζω μέ την ελπίδα ότι θα σέ ξαναδώ, γιά να μ'η χωριστούμε ποτέ πια... Είνε τάχα δικό μου το σφάλμα, άν δέν μπόρεσα να σέ ξάνα εύτυχημένη; Έσύ μάλλον έκανες άσχημα, που πάτησες τά λόγια μου και δέχθηκες να γίνης γυνίκα μου...».

Το γράμμα αυτό συγκίνησε την Καρολίνα, η όποία, χωρίς τόν παραμικρό διαταγμό, έτρεξε να συναντήση, γρηά πια κι αυτή, το σύζυγό της... Ένας χειμωνιάτικος ήλιος φώτισε γιά μία στιγμή τη ζωή του Μονιέ... Ο μεγάλος καλλιτέχνης είχε την εύτυχια να περάσει τα έφτα τελευταία του χρόνια μέσα στις άγρυπνες και τις στοργικές φροντίδες της γυναικάς του—της γυναικάς του από την όποία έζησε χωρισμένος τριάντα πέντε όλόκληρα χρόνια!...

ΤΙ ΛΕΓΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

Ένα από τα πιο έπικερδή έπαγγελμάτα των γυναικών του Άλγερίου, είναι και το επάγγελμά της μοιρολόγιασας. Η γυνίκαίς αυτές, γρηές ή περισσότερες, πηγαίνουν στά σπίτια και κλαίνε και μοιρολογούν τους πεθαμένους.

Κάποτε καλέσανε σ' ένα σπίτι μία μοιρολόγιαστρα, αλλά έκείνη τους έπλε:

—Δέν μπορώ νάρθω σήμερα.
—Και γι'αυτί; την ρωτήσανε κατάπληκτοι οι συγγενείς του νεκρού.

—Πέθανε χτές ο άνδρας μου και δέν έχω καμμία δρεζί σήμερα γιά... κλάψεις και μοιρολόγια. Θέλω να χαρώ τή... λευτεριά μου!...

Η άγορανομία του Παρισιού άνεκάλυψε τελευταίως ένα εργοστάσιο που κατασκεύαζε...ψεύτικα στρείδια, τά όποια τ' αγοράζανε οι Παριζιάνοι γιά γνήσια, γιά φυσικά στρείδια. Συνέλαβε λοιπόν τόν εργοστασιάρχη και έκλεισε το εργοστάσιό του, μέ την κατηγορία ότι... παράχαράξε τήν φύση!

Το δικαστήριο όμως, δοκιμάζοντας τά... κίβδηλα στρείδια, έκρινε ότι η κατηγορία δέν ήταν δυνατόν να βασισθί καθόλου, έπειδι ή διαβολάνθρωπος είχε ή περισθάλλει, τή φύση.

—Τά τεχνητά στρείδια του, είπαν οι δικαστάι, είναι άνώτερα από τά φυσικά στρείδια. Και τόν άθώωσανε.

Και τώρα, θα ρωτήσετε, πώς φτιάνουντοσαν τά στρείδια αυτά; Μέ φυσικά δστρακα βέβαια, καταλλήλως συγκολλόμενα, μέσα στά όποια έτοποθετείτο τεχνητή τροφή, κι' αυτό το τελευταίο είναι το μυστικό του... έφευρέτου!

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΤΥΧΗΣ

ΤΟ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΛΑΧΕΙΟ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ",

Είς την 19ην κλήρωσιν του Έβδομαδιαίου Λαχείου μας, ο 1ος αριθμός κερδίζει όλόκληρον την σειράν των βιβλίων της Βιβλιοθήκης του «Μπουκέτου».

Έννέα κατά σειράν αριθμοί κερδίζουν από έν βιβλίον του περιφήμου μυθιοτηριήματος «Ο Κατεπν Φάντασμα».

Επίσης πάντες οι αριθμοί, οι λήγοντες εις τά δύο τελευταία ψηφία του 1ου αριθμού, κερδίζουν από ένα Ήμερολόγιον του «Μπουκέτου», όποιουδήποτε έτους θέλουν, έκ των εύρισκομένων εις την Βιβλιοθήκην του «Μπουκέτου».

Οι έν Άθηναις κερδίζοντες θα φέρνουν το φύλλο μέ το έν αυτό δελτίον στά Γραφεία μας και θα παίρνουν τά δώρα των. Οι έν ταις Έπαρχίαις θ' άποκόπτουν και θα μάς στέλνουν τά δελτία των και θα λαμβάνουν τά δώρα των μέ το Ταχυδρομειον ή μέσος των Ύποπαραγορεύματων.

Κάθε άναγνώστης δύναται ν' αγοράσώται και δύο και τρία φύλλα, γιά να έχη περισσότερες ελπίδες κέρδους.

Τά άποτελέσματα των κληρώσεων δημοσιεύονται κάθε έβδομάδα στά φύλλα του «Μπουκέτου».

Οι κερδίζοντες πρέπει να σπεύσουν να παραλάβουν τά δώρα τους έντός τριών μηνών, άλλως δέν εύθυνόμεθα σχετικώς.

Η 17η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

[Οι κερδίσαντες άριθμοι και τά δώρα]

Στίς 5 μ. μ. της περασμένης Τετάρτης 21 Μαρτίου έγινεν εις τά Γραφεία μας ή 17η κλήρωσις, διά την διανοήν των δώρων του Έβδομαδιαίου Λαχείου του «Μπουκέτου», παρισταμένων πολλών δημοσιόγραφων και άναγνωστών μας. Από την κληρωτίδα, εις την όποιαν είχαν τεθή όλοι οι αριθμοί, οι δημοσιεύντες εις τά φύλλα του «Μπουκέτου», άνεσφύρησαν κατά σειράν οι έξής αριθμοί:

Ο 1ος αριθμός 12023, όστις κερδίζει όλόκληρον την σειράν των βιβλίων της Βιβλιοθήκης του «Μπουκέτου».

Οι κάτωθι έννέα αριθμοί κερδίζουν άνα έν βιβλίον του περιφήμου μυθιοτηριήματος του Πωλ Φεβάλ «Ο Κατεπν Φάντασμα»: 35433, 3543, 14295, 3004, 20704, 5433, 9347, 2235 και 33857.

Επίσης πάντες οι αριθμοί οι λήγοντες εις 23 (ήτοι εις τά δύο τελευταία ψηφία του 1ου αριθμού 12023), κερδίζουν άνα έν Ήμερολόγιον του «Μπουκέτου», της άρεσκείας των τυχερών.

Η 18η κλήρωσις του Έβδομαδιαίου Λαχείου του «Μπουκέτου» θα γίνη και πάλιν εις τά Γραφεία μας (Λέξα 7) την 5ην μ. μ. της Τετάρτης 28 Μαρτίου. Όσοι εύθυμοι δύναται να παρευρεθώσι.

Επίσης όσοι έκ των άναγνωστών των έπαρχιών κερδίζουν βιβλία, πρέπει να μάς στείλουν τά σχετικά δελτία μέ τους κερδίζοντας άριθμούς, αναγράφοντας επί του δελτίου το όνομά των καθαρά, θα παραλάβουν δέ τά βιβλία των από τά Ύποπαραγορεύματα της έπαρχίας των, εις τά όποια θ' άποσταλή — επί τούτω — μετά σχετικού όνομαστικού καταλόγου και έπεξηγηματική έγκυλίωσις.

ΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΩΡΑ

Δημοσιεύομεν και σήμερα την συνέχισιν των όνομάτων των τυχερών του Έβδομαδιαίου Λαχείου του «Μπουκέτου»:

Οι κ. κ. Άνδρέας Βενέτης Σμυρ. Τριχοπίτη 61 Άθήναις, Ηλίας Καπέλας Λάρισα, Άδελφοί Κουτσανίδου Σμύρνης 5 Πειραιεύς. Ματθαίος Μπάσιμης Άθήναι, Άριστ. Βελισσάριος Άθήναι, Γ. Κουτσηφνης Βαρούσια Καλαμών, Γ. Τσούσης Ψαφρών 22 Άθήναι, Γ. Κουμάκης Άλεξάνδρεια, Χ. Πουλακούλου Άθήναι, Γ. Πρίτσης Άθήναι, Θ. Πανάριος Πειραιεύς, Χ. Τσαβέλλας Άλεξάνδρεια, Κ. Γιάνναρης Άθήναι, Π. Μίτσανος Άλεξάνδρεια, Ν. Α. Μπουλέης Λιδόρριον, Λέτα Καλαγκάστη Μαρούσι, Έμμαν. Γιαννακόπουλος Πάτρα, Άλ. Λαζανάς Άθήναι, Μαρινάνθη Άντωνίου Άθήναι, Κωνστ. Δογάνης Πειραιεύς, Άτ. Μανώλης Πύργος (Κορίνης), Χρυσ. Βογιατζής Χάλκη (Λαρίσης), Ν. Μουσεύκης Νίκαιας 6 Άθήναι, Π. Άντωνιάδης Σινουί, Ύμνιστος Άθήναι, Β. Περούλης Κέρκυρα, Γ. Φοργιάκης Ρέθυμιον (Κορίνης), Χρ. Παπαϊωάννου Μεσολόγγιον, Δ. Βαζανόγης Έταρεία «Νεστόλ» Άθήναι, Ν. Χαλκιάς Σινάιν 2 Άθήναι, Καλλιόπη Μαυρομάτη Χίος, Θράνια Μ. Ράμφου Θεσσαλονίκη, Έδστ. Ό. ριανός 1ον Σύνταγμα Πεζοπόλ, Μαρία Τρουπάκη Άθήναι, Παν. Σακελλαράκης Πειραιεύς, Χαράβανος Άθήναι, Β. Μιχαηλίδης Πειραιεύς, Γρηγ. Ποιχαδέλης Βουλής 13 Άθήναι και Άθαν. Γεωργιάδης Άθήναι, έκέρδισαν άπό ένα Ήμερολόγιον του «Μπουκέτου».

ΔΕΛΤΙΟΝ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ
ΤΟΥ
"ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ"
ΚΛΗΡΩΣΙΣ
J01349

ΔΩΡΑ ΧΡΗΣΙΜΑ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 29 Μαρτίου 1934.

The present lotter is not valid in United States of America

Η κλήρωσις του παρόντος Έβδομαδιαίου Λαχείου θα δημοσιευθί εις το φύλλον της 12ης Άπριλίου έ. έ.